AMBROSIUS MEDIOLANENSIS
2. Viertel 12. Jh.
Seite 21v
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36530
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

ut tu intellis. Iue alium locū in eo de diuersorio ñ habebat. ut tu
plures haberes in celestib; mansiones. Qui cū diues inquit esse
ppt uos paup factus ē. ut illius inopia uos ditaremini. Mea g
paupt as illa patrimoniū ē. æ infirmitas dni. mea uirtus est.
Malunt s egere. ut omib; habundare. Me o illi infantie uagi
tus abluunt. fletus. mea lacrime ille delicta lauerunt. Ius
g dne ihu in iuriis tuis debeo quod redemptus sū. quā opib;
qd ertatus sum. Non pdesse nasci. nisi redimi pfuisse. Sed
nemo intra usū corporis. formā omne diuinitatis includat.
Alia natura carnis. alia diuinitatis. qlā ē. Ppt te infirmitas.
in se potentia. ppt te inopia. in se opulentia. Noli hoc esti
mare quod cernis. sed quod redimeris agnosce. Iuia in pannis
ē uides. qa in celis ē ñ uides. Infantis audis uagitū. ñ audis
bouis dnm agnoscentis mugitus. Agnouit enī bos posses
sorē suū. æ asinus psepe dni sui. Immo psidiū dixeri. sicut
scripsit q transtulit. Nihil enī apud me distat in uerbo. qd
ñ distat in sensu. Nam si orator illoq. qui faleras uerboq secun
tur. negat in hoc formas positas ē greciē hoc an illo uerbo
usus. si æ serie expectanda putæ. si ipsi philosophi eorū
qui totos dies in disputatione ēsumunt minus latinis. æ
receptis usi sermonib; sunt ut ppriis uterent. quanto magis
nos negligere debemus expectare mysteria. quib; uinceī
sermonis uilitas. quod operū miracula diuinorū. nullis
uenusta sermonib; ueritatis suē lumine refulserunt. Denique
asinā illā rationabile ñ fuco deliciarū. sed fuco naturalis
alimonie psepia sca pauerunt. Hic ē dns. hoc psepe quo
nobis diuinū mysteriū. reuelatū ē. irrationabilis gentis
intra pecudū psepia. more uiuentis. alimonie sacri ubertate
pascendas. Agnouit g asina. species scilicet forma gentiliu